

TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÓWY B.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Megjelenik minden vasnap.

Hirdetések árszabály szerint.
Nyílt-tér sora 1 korona.

A rokkantak és hősök tisztelete.

A múlt héten egy rendelet érkezett a közigazgatási hatósághoz, amelyben felhívja a honvédelemügyi miniszter a közönség figyelmét a harctéren kitünt hősök különös megtisztelésére. Ezt ajánlja leginkább a tanulóifjúsággal leendő közlésre és figyelmüknek, megkülönböztetett tiszteletüknek, becsülésüknek a hősökkel szemben mindenkor tanusítandó megnyilvánítására.

A rendelet intentiója mindnyájunk előtt érthető. A hosszú háború kötelezőnké teszi, hogy az idők megkövetelte komolysággal és hazafias gondossággal foglalkozzunk minden oly kérdéssel, mely a háború okozta sebek gyógyítását, a fájdalmak enyhítését, a gyengék, csüggedtek és reménytelenek munkakedvének serkentését és önbizalmának megszilárdítását célozza.

A jelenben, de még növekedő arányban a jövőben is, a fontos kérdések egyike: miképp tanusítsuk részvételünket, hogyan viselkedjünk derék sebesült és rokkant katonáinkkal szemben, hogy az gyógyulásukra és akaraterőjükre üdvös hatást gyakoroljon? Miképp viselkedjünk azon hősökkel szemben, akik a harctéren kiválóságuknak, bátorságuknak különös jelét adták, amelyre csupán az érdemrendek elnyerésében nyerjen elismerést, hanem abban a

tiszteletben és megbecsülésben, amelyet részükről tettekből is nyilvánítani kell.

A rokkantak iránt nem ösztönszerű sajnálkozással kell viseltetnünk, bármily jóhiszemű és nemes indító okból eredő is az. Személyi érzelmeinknek nyilvánításával a kérdés megoldva nincs. A helytelenül alkalmazott szellemi gyógyító szer is lehet elkeserítő.

A részvét az együttérzésen alapuló érzelem, mely a vigasztalásra szoruló betegnek gyakran nyújt enyhülést. A szánakozás nem méltó hőseinkhez. Nem szánakozás kell hőseinkkel szemben és azon egészségessé vált rokkantak irányában, kikre még hosszú munkás jövő vár. Rokkantjainknak a betegség folyamán amugy is csökkent energiáját még inkább bénítja a meg gondolatlan hangos, szomorkodó sajnálkozás. Nem sajnálkozás, nem könny, hanem buzdítás, tanács és hazafias kötelességünkből folyó segítség kell.

Fáj a sebe az erős férfinak, de százszor jobban égeti testi önértését és jogos büszkeségét a jótékony jelleggel bélyegzett részvét és érzékenykedés. Nem jótékonyt gyakorolunk a rokkantakkal szemben, hanem szent kötelességet, mert akik a hazáért testi épségüket feláldozták, azok jogokat szereztek gondatlan életsorsuk biztosítása iránt. Mi vagyunk az ő lekötöztetettjeik.

Sok kötelességet kell lerónunk velük szemben, a jelenben úgy mint a jövőben.

Kezünkben az elismerés, a szeretet, a megbecsülés babékoszorujával kell kitünt hőseinket megajándékoznunk.

S adhatunk-e most ennél szebb jutalmat azoknak, akik dicső tettük révén jutottak megkülönböztetett elismeréshez a harctéren s ebben kell őket nekünk is itthon részesítenünk.

A tisztelet, a megbecsülés kifejezésére kell felhívunk különösen az ifjúságot, a gyenge fogékony lelkű gyermekeket. Ezt célozza az a rendelet, melyet főnnebb említettük, s amelynek intentiója azon érzelmek felkeltése és állandó ébren tartása, amelyet cikkünk során felemlítettünk. Nőjjön fel a jövő nemzedék azzal a felemelő, a hőseket megbecsülni tudó érzelmekkel, hogy érettünk, mindnyájunkért, közös hazánkért szenvedtek és lettek bénává a jelen nem szájalmas, de mindenkor kiváló becsülésünket érdemlő hősök.

Csak három hónapra lehet öröktetni.

Kürthy Lajos báró, az Országos Közéletmészé Hivatal elnöke újabb rendeletet adott ki az öröklési igazolványokra vonatkozólag. Az új rendelet szerint öröklési igazolványt csak a legminimálisabb időre s legfőjebb 3 hónapra elegendő gabonamennyiségre szabad kiadni.

Utunk a román frontra.

Folytatás.

Sebesen robotogt velünk a vaskigyó, Magyarország felé. Vágyakozva nezegettünk, a drága föld irányába. Lestük a percet, mikor megpillanthatjuk.

De az est a mi vonatunknál is gyorsabb volt. Ugy, hogy mi mire odaértünk, akkor már beborította sötét palástjával a tájat. Nem láthattuk meg a dévényi sziklacsúcson posztoló öreg magyar vitézt. Pedig szerettük volna neki megmondani, hogy mi is az ország határára megyünk őrtállani, és eltökélt szándékunk szilárdan, mint ő, ellenállani a betörni akaró ellenségnek. Nem láthattuk meg az Öreget, de ő talán meghalt volna ércfűlével énekünknek, amivel rég nem látott hazánkat köszöntöttük. Olyan jól esett a tudat, hogy ismét Magyarországon lehetünk. Tele tudóval szívtuk be az édes hazai levegőt. Alig aludtunk valamit azon éjjel.

Jó magasan állt már a nap, mikor elértek Budapestet. Itt erdélyi menekültekkel találkoztunk. Sorra vizsgálattuk az összevisszahányt holmit, a fáradalomtól és nélkülözéstől megviselt asszonyokat, lányokat, gyermekeket. Eltűnődünk a szerencsétlenül jártak során. Újra átértéztük hivatásunk nagyszerűségét, magasztosságát. Hozzánk menekültek. Tőlünk várnak oltalmat s elvesztett javaik visszaszerzését.

Jó kapitányunk megengedte, hogy fel-

ügyelet mellett a városba bemehessünk. Városliget, mozi, színház, villamos, Rákóczi-ut, körut. Sorra látogattuk a kedves helyeket. Este pedig — mivel aznap nem indultunk — szintén a kapitány úr felügyeletével elementünk testületileg a cirkuszba.

Másnap korán keltünk. Sietve összedelözködöttünk. Bucsut mondtunk Budapestnek is. Isten veled szép, büszke főváros, mi reménységünk, ellenségeink vagy.

Utunk a Nagy Alföldön, a Magyarország Bölcsőjén vezetett keresztül. Jól esett lelkünknek az Istenáldott rótság szemlélete. Többre becsültünk ebből egy tenyérrnyit, mint Szerbia és Montenegró összes vad, kiellen rengetegeit. Hát a nép! Óh Istenem, mily nagy különbség! A háború harmadik esztendejében is oly szívesek, oly jók voltak hozzánk. Valóban éreztük, hogy náluk otthon vagyunk.

Egyre tovább, tovább. A hegyvidék kezdődött. Itt már nem láthattuk a szép magyar viseletet. Oáhok laknak ezen a tájon.

Egyik távoli városkában menázsit kaptunk. A bakák nem jó szemmel nezték a különös színű husra.

„Az már mégse járja — szölt az egyik — hogy amit a huszároktól elvesznek, azt osztják ki nekünk!”

„Nem volt ez a huszároké soha, — morgogta a másik. Trainló volt. Megszakadt a huzásban.”

„Az, az — bizonyította a harmadik. Napraforgó volt három nap óta, míg tá-

nem került a sor.” (A vesznikészülő lovaknak az a tulajdonságuk, hogy a nap felé fordulva mozdulatlanul maguk elé bámulnak, míg össze nem esnek.)

De azért megefték a legutolsó porcikáig. Igazi bakaszokás. Minden menázsit lebecsülni, és — megenni.

Egyik falunál ismét megállapodtunk. Bámuló pásztorfiúk-leányok futottak hozzánk a rétről, jóképű menyecskék a faluból. Meglehetősen törtek a magyar nyelvet. Almát osztogattak közöttünk. Egyik baka trefázott a legcsinosabbikkal.

— Hej, ha ez a hely paradicsomkert volna, maga meg Éva volna, de jó volna!

— Miért?

— Akkor is kapnék almát magától, mert én Ádám vagyok.

Kiki elzsebelte a maga almáját, azután beszálltunk a vagonba.

A hegyek mindig magasabbra nőttek. Közledtünk utunk végcélja felé. Üresen hagyott házak, falvak, gazdátlan állatok jelentették a pár nappal előtt itt végbement pusztulást. A harctér ismertetőjelei kezdtek mutatkozni. De azért lelkesülten daloltunk, énekeltünk. Közben a tájat vizsgálattuk. Lestük, vártuk az ég alján megjelenő srápnellfelhőket. De azok nem mutatkoztak.

Estéledett. Az ég tiszta volt, csöndes. Csupán a vonat ritmikus szuszogása hallatszott. Végre az is megszűnt. Megérkeztünk.

J. K.

A tisztviselők kertje.

Az Országos Közélemezési Hivatal vezetésére leírt a községhez, hogy a közlemezés megkönnyítése céljából szükségesnek tartaná, ha a község gondoskodna a tisztviselők részére adandó területről, amelyen azok a házi szükségletük fedezésére konyhakerti növényeket termelnének.

A leirat részletes tanácsot ad a dolog keresztülvitelére.

A múlt héten a tapolczai hivatalfőnökök részvételével és a községi előjáróság részvételével tárgyalta a dolgot Balogh Andor szolgabíró. A hivatalfőnökök, de meg általában az egész hivatalnoki kar véleménye oda összpontosult, hogy mivel Tapolcza nagyközségnek e célra megfelelő területe nincs, de a tapolczai állami kertészeti telepen nagymennyiségű konyhakerti növényt termelnek, — de meg a tisztviselőnek a kertműveléshez szükséges eszközöket, trágyát és a többit beszereznie, — eltekintve a munkaviszonyoktól, — oly nehézségekbe ütköznek, amelyek leküzdése lehetetlen, — arra kéri tehát a hatóság a földművelésügyi kormányt, hogy a tisztviselők konyhakerti szükségletüket a tapolczai állami kertészeti telepről szerezhessek be 50 százalék kedvezményes, vagy az u. n. előállítási áron.

A tisztviselők eme együttes határozata, úgy mondjuk kérelme, a jelenlegi viszonyok között nemcsak indokolt, hanem nagyon méltányos.

Indokolt, mert Tapolcza községnek nincs akkora és oly területe, amelyen a tekintélyes számú tapolczai tisztviselők vagy hozzátartozóik végeznek a különben egészséges és szórakoztató kert munkát. De ha volna is, a trágya beszerzés stb. vagy nagyon megnehezítené, vagy teljesen megakadályozná az eredményes munkát. De ha mindezeket le is tudná küzdeni, a kérdés legfontosabb része: vajjon ki szedné le a természetmennyeket. Sajnos, Tapolczán ma erről sem szabad megfedekezni. Méltányos, hiszen nincs ma a társadalmunknak egy osztálya sem, amelyik a háboru okozta drágaság súlyát annyira érezné, mint a készpénzfizetésből élő tisztviselői osztály.

Hisszük, hogy mindezen indokok eléggé támogatják a gondoskodásra reá szorult tisztviselők méltányos és indokolt óhaját, kérelmét.

Termeljünk konyhakerti magvakat!

— Természetesen, cikkirő nem eladásra szánt magtermelésről, hanem mindenki saját szükségletének fedezése céljából ajánlja a magtermelést. Szerk. —

Bizonyára nem ismeretlenek a termelők előtt azon igen tetemes nehézségek, melyek a múlt évi tavaszra szükségelt konyhakerti vetőmagnak beszerzése körül mutatkoztak, amidőn a hazai magtermés elégtelensége folytán ismét erősen a vámkülföldre lettünk utalva, ahonnan részint a velünk szövetséges Német birodalomból kellett a hiányzó magvakat megszerezni, ami természetesen a háboruból folyó ottani körülmények és a behozatal korlátoltsága, sőt annak részben való szünetelése, főleg pedig az ottani vetőmag szükséglet emelkedése folytán ez alkalommal mérsékelt mennyiségben történhetett.

A tapasztalt nehézségek a háboru tartosága mellett a jövőben megnagyobbodhatnak, aminek elhárítására minden emberileg lehető már most meg kell tenni. Kötelesség ez, a legnagyobb, a legszentebb hazafias kötelességek egyike, melynek betöltése a gazdasági növénytermesztés köztudomású jelenlegi nehézségei mellett annál fontosabb, mert a háboruban szűkösebben levő és nagyobb arányokban igényelt gazdasági termények kielégítésére egyenesen a konyhakerti termelés fokozására utal bennünket. Vetőmag hiányában azonban a termelés fokozása lehetetlenség volna.

Feladatunkká lett, hogy nemcsak az

egész országnak, hanem a katonailag megszállott területeknek lakosságát is ellássuk vetőmagokkal. Ne tévesszük szem elől, hogy itt elsőrangú fontosságú ügyekről van szó. Most valóban első rangú feladat közlemezésünk zavartalan ellátásával, a háborunak gazdasági téren való győzelmes megvívását biztosítani és ezzel a jobb jövőt előkészíteni. De gazdaságilag a jövőre is minél teljesebben kell magunkat függetleníteni a külföldtől, hogy bármikor újabb megpróbáltatások idején teljesen felkészültek lehessünk és a kiéhezetés veszedelmétől óva legyünk.

Nem szabad szem elől téveszteni, hogy a harc létünkért folyik, itthon épen úgy, mint a katonai frontokon, és még a lehetetlennek látszót is lehetővé kell tenni most.

Az emberi elme, az emberi tudás, az emberi ügyesség és találmányosság, a kitartással, a buzgalommal, a hittel, a hazaszeretettel karöltve csodára tesz képessé, mert azé a jövő, aki a jelenben a legjobb, a legnagyobb teljesítésekre képes.

Felkérem tehát a t. termelő közönséget, hogy minél több konyhakerti magvat termeljen, s ha a termeléshez bármilyen szaktanácsra lenne szükség, úgy bizalommal forduljon a tapolczai kertészeti telep vezetéséhez.

B. G.

Nyilvános köszönetek.

Weisz Albert elhalálása alkalmából koszorú megváltás címen adakozni kegyesek voltak: Weisz Béla és neje 20, ifj. Pollák József 10, Löwy József 20, Kohn Simon 5 koronát. A nemes szívű adományozóknak a szegények nevében hálás köszönetet mond

Frisch László
hit. elnök.

Özv. Oppenheim Ignácné 10, a Tapolczai Takarékpénztár 60 koronát volt szíves adományozni, amit köszönettel nyugtáz

az Izs. Nőegylet
Elnöksége

A Tapolczai Takarékpénztár 150 koronát, a Balatonmelléki Takarékpénztár 100 koronát volt szíves a tapolczai rom. kath. elemi iskolák részére adományozni, melyért a nyilvánosság előtt hálás köszönetet mond az iskola

Igazgatósága.

A Tapolczai Takarékpénztár 60 koronát, a Balatonmelléki Takarékpénztár 100 koronát adományozott egyesületünk javára, melyért hálás köszönetet mond a

Tapolczai Kath. Jótékony
Nőegylet Elnöksége.

KÖZSEGHAZABÓL.

Hirdetmények.

627—917.

Felhivatnak minazok, akik háztartási fémeiket eddig még be nem szolgáltatták, azokat azonnal adják át a fémbeváltó kereskedőknek, ki az árát azonnal fizeti az ott kifüggesztett jegyzék szerint.

636—917.

Az 1872 évtől 1891 évig született népfelkelők szemléje a Pannónia szállodában március 8-án reggel 8 órakor lesz; tartoznak a népfelkelők tisztán mosakodva, tiszta alsó ruhában józanul megjelenni, különben meg lesznek büntetve és utószemlére állítva.

Az újabban rekvirált árpa, zab és tengeri a héten lesz szállítva, még pedig úgy, hogy egy kitűzendő és egy előre kihirdetendő napon mindenkinek a vasútra kell kiszállítani a rekvirált terményt és ott lesz az összes egy napon átvéve; tehát mindenki előre készítse el zsákba téve a rekvirált terményt a rekviráló jegyzék (cédula) szerinti mennyiségben.

HIREK.

Nagykendő és kabát.

* * *

Áldott egy vidék a miénk: terem a hegy, terem a völgy, terem a víz. Mindenféle a pénznek patakjai csörgedeznek, s minden honnan a patakok a völgybe törekszenek: a város nyel el mindent, amivel a hegy, a domb, a völgy ajándékozza meg az embereket. Minden út a völgybe vezet, minden út a város utcájaként folytatódik és a hegyi emberek útjának állomásai: a boltok, a takarékok, a posta.

Áldott egy vidék a miénk. Bármerre néz a szem, mindenütt életet, kulturát lát. Más-hol a hegyek zordak, lakatlanok és erdő takarja el testüket. Nálunk az ember, a munka vaskapájával, keresztül át barázdálta a hegyoldalakat, florát teremtet az elporlasztott sziklák helyén, kőbástyákkal kötötte meg a meredek dombokon a földet, hogy teremthessen sok sok pénzt, mert a pénz: minden.

Még a hó takarja be a hegyeket fehér lepellel és a háttéren élesen rajzolódik ki a gyűrűző keményfűst. A füstölgő kémények hirdetik, hogy a hótakaró alól alig kilátszó házakban is emberek élnek.

Emberek élnek — boldogan. Nehéz hozzájuk bejutni. Hatalmas barrikádokat emelt a hó és fáradságos munkába került a hegyi lakóknak, míg utat tudtak vágni egyik háztól a másikig, a városba vivő utig. Deszkát ácsoltak az ajtó elé a fuját ellen, szalmával tömtek be az ablakot a hideg ellen: de mégis befurakodott hozzájuk a nagy kísértő — a divat.

Benn az alacsony szobában jól melegít a sporhelt és körülötte boldog emberek lesik a készülő ebédet. Pedig már három óra. De ők délig a városban voltak — divatért. Szemünk csupa értéktelen limlomot lát a szobában, de nekik létezésük egész vagyonát, egész multjukat és jövődjüket. Szentképek és olcsó csipkefüggöny, szalmaszék és kecces papír lámpaernyő, főzőedények és falon, téglára állított szekrény, kalitban stigli madár, varrógép és próbababán — bársonykabát, fogason — glocknis-szoknya.

Bársonykabát... szegény régi jó nagykendő — sublatba kerültél. Hiába volt a nagy hideg, a hó, téged csak nem vettek elő, a kabát lett az utódod a hegyek lakói között is. Hisz közel van a város, minden út oda visz: — a boltba. És most ott kabátot árulnak, mert az a divatos.

Bársonykabát a próbababán, próbababa a szobában, a szobában sporhelt, sporhelt mellett holdog emberek, fejük fölött stigli madár, ölkben apró család: van itt minden, ami hiányzik sok palotából. Egy családnak tartós boldogsága, sok-sok munka mellett, csöndes téli elpihenés, asszonyi izlés, diszitó kedv és madárfütty a hegyek odalán.

Az elesett hősöknek azzal állítunk logszőbb emléket, ha támogatjuk özvegyeiket, fölneveljük gyermekeiket. Az elesett hős özvegye egy hónapra 17 korona nyugdíjat kap, árva 4 koronát. Egy pár cipő 80 korona, egy kiló hus 7 korona.

Községi gyűlés. Tapolcza nagyközség képviselőtestülete ma, március 4-én d. e. 11 órakor gyűlést tart a következő tárgyakban: Illetőségi ügyek. Jövahagyott községi határozatok. Pósta értékékv átvételére megbízás. A vasuti artézi kut vízhasználatának engedélyezése. Mogyorós-hegyi út javítása. — Községi választók névjegyzékének megállapításához választmányi tagok választása. Hőhánysági költségek utalása. Rekvirált termények árkülömbözetének kiutalása. Gruz féle V. rt. átírtára a kölcsön kiutalásáért és az 1000 korona büntetés elengedéseért.

A táborba küldhető pénzüsszeg. A kereskedelemügyi miniszter a közös hadügyminiszterrel egyetértve a táborba küldhető magánpostautalványok maximális összegét 100 koronáról 1000 koronára emelte fel.

A tapolczai tartotta évi köznöklésével, aki letes szavakkal és emberszeretettel amelyeket az e háborus esztendő igekezett teljesítenek, amiért év óta vezethet tet mond hűség a reményben, h a béke napjai, a dígi áldozatkés nemes feladata ezután felolvas számol be az e kasságáról. Megsegélyekre kiad csak 17.295 K. K kiadási többi tet. Kegyelettel tagokról, bejel 500 koronás al s hogy a tagok Manoné pénztár gyonát föltünté lülvizsgáló bizo után a közgyűl téseket, megadj rosnak és ellen many intézkedé elhalasztásáról. a jubiláló érnöl zásában szerzet örökíti meg.

Írás-olvasás Tapolczán, am az országos ké lara hatan je kielégítő eredm tot. Különös az ság tagjai köz hivatottabb, ne tani vezetésebe léseben is, az

Széninség idején a kenyé séleti cikk a kinzó szenvedés is sokan kino szenet, valóság szénkereskedőir Keszler Jenő köszene érkeze városban, szint Csak látni kel szegény asszo azért a huszon hettük a budap makkor látszi mennyi is a sz napról nincs Dicséretes, hog csak nagyobb juttatott, fárads osztálynak is t

A suhancok föl a rendőrsé lára kapott az len suhancok közlekedését a ször trágár m szolgáló leány volt valóságos A suhancok ut nem szabad me vár elvégzésre, mekkéz is talá foglalkozást.

Nem kapni ban sem, akari ember. A keresi áruljunk 30 fil van maximálva fillérrét vehett ég, adnánk ér hatnánk. Jó ve időnkint revidi

Burgonyát Csendes béke eszébe burgony gonyamag gyü

A tapolczai izr. nőegylet febr. 25-én tartotta évi közgyűlését Pollák Adolfné elnöklésével, aki megnyitó beszédében lendületes szavakkal vázolta azokat a honleányi letes szavazatokból fakadó kötelességeket, amelyeket az egyesület vezetősége az elmúlt háborús esztendőben legjobb tudása szerint igyekezett teljesíteni. Megindultan ad hálát istennek, amiért méltónak tartotta, hogy 25 év óta vezetheti az egylet ügyeit, köszönetet mond hűséges munkatársainak és abban a reményben, hogy rövidesen beköszöntenek a béke napjai, kéri a tagokat, hogy az eddigi áldozatkészséggel pártolják az egyletet nemes feladatainak megvalósításában. Az ezután felolvasott titkári jelentés részletesen számol be az elmúlt 1916. év jótékony munkásságáról. Megállapítja, hogy a különböző segélyekre kiadott 2832 76 K-val szemben csak 172 95 K volt a bevétel s az 1079 81 K kiadási többlet a vagyonból nyert fedezetet. Kegyelettel emlékszik meg az elhunyt tagokról, bejelenti, hogy Neményi Geza 500 koronás alapítványt tett le az egyletnek s hogy a tagok száma 149. Majd Berger Manóné pénztáros olvassa fel az egylet vagyonát föltüntető kimutatást. A pénztárt felülvizsgáló bizottság jelentésének felolvasása után a közgyűlés tudomásul veszi a jelentéseket, megadja a fölmentvényt a pénztárosnak és ellenőrnek s jóváhagyja a választmány intézkedését a tisztikar választásának elhalasztásáról. Lelkesedéssel üdvözlő végül a jubiláló elnököt és az egyesület felvirágzásában szerzett érdemeit jegyzőkönyvileg örökíti meg.

Írás-olvasási vizsgálat volt a múlt héten Tapolczán, amely mint tudvalevő minősítés az országos képviselő választásra. A vizsgálatra hatan jelentkeztek, akik mindegyike kielégítő eredménnyel állotta ki a vizsgálatot. Különös azonban, hogy a vizsgálat bizottság tagjai között egy sincs olyan, aki leg-hivatottabb, nemcsak a vizsgálat módszertani vezetésében, hanem a képesség megítélésében is, az elemi iskolai tanító.

Szeninség Tapolczán. Ilyenkor tévív idején a kenyér után a legfontosabb szükségleti cikk a fűtőanyag, amelynek hiánya kínzó szenvedést, gyötrelmet okoz. Tapolczán is sokan kínosan nélkülözték már a kőszén, valóságos ostromnak voltak kitéve szénkereskedőink. Míg a múlt hét folyamán Keszler Jenő kereskedőnek két vagon kőszén érkezett. Amint ennek híre ment a városban, szinte megrohanták a kereskedőt. Csak látni kellett azt a tülekedést, a sok szegény asszonyt a kosarával, zsákjával, azért a huszonöt kiló szénért és elképzelhetjük a budapesti állapotokat. Ilyen alkalomkor látszik csak meg igazán, hogy mennyi is a szegény Tapolczán, kinek egyik napról nincs meg a másik napra valója. Dicsérates, hogy a szén a kereskedő nem csak nagyobb tételekben adta el, hanem juttatott, fáradságos munkával, a szegényebb osztálynak is belőle.

A suhancok utcai viselkedésére hívjuk föl a rendőrség figyelmét. Ujabbán ismét lábra kapott az utcai csoportosulás. Az éretlen suhancok nemcsak a járókelők szabad közlekedését akadályozzák, hanem legtöbbször trágár megjegyzéseket tesznek, sőt a szolgáló leányoknak utját állják s míg hó volt valóságos golyózáport zúdítottak rájuk. A suhancok utcai csoportosulását általában nem szabad megengedni, hiszen annyi munka vár elvégzésre, hogy még a legkisebb gyermek is talál télen, még jobban nyáron, foglalkozást.

Nem kapni citromot Tapolczán egy boltban sem, akármilyen szépen kérjen is az ember. A kereskedők azt válaszolják: hogyan áruljunk 30 fillérért citromot, mert ennyire van maximálva, mikor Budapesten ma 50 fillérért vehetünk csak. — Mi pedig, a közönség, adnánk érte még 60 fillért is, csak kaphatnánk. Jó volna talán a maximális árakat időnkint revidálni.

Burgonyát természetünk magvetéssel is. Csendes béke időben senkinek sem volt eszébe burgonyát magjáról termelni. A burgonyamag gyűjtésével is vajmi kevesen fog-

lalkoztak. Németország szakkörében komolyan foglalkoznak most ezzel a gondolattal, melyet nehéz időben megvalósítani igyekeznek. Jó lenne, ha a mi gazdaasszonyaink is kísérleteznének a burgonyamag vetésével. Fáradságuk bizonyára eredményre vezetne.

Zalavármegyei új vásárok rendje. Az egerszegi vármegyei hatóság legutóbb új szabályrendeletet hoztak tető alá, mely a zalavármegyei vásárok új rendjét szabályozza. Ennek lényegesebb pontjai a következők: Zalavármegye területén a vásárok április—szeptember hónapokban reggeli 6 órakor, október—március hónapokban reggeli 7 órakor kezdődnek, és este 7, illetőleg 5 órakor végződnek. — Az árusítási helyeknek és árusítási helyek sorrendjének megállapítása a községi előjáróság hatásköréhez tartozik. — A heti és napi vásárokon sártést, szálonát, zsirt, baromfit stb. ipari feldolgozás vagy továbbeladás végett április 1-től október 1-ig reggeli 8 óra, október 1-től április 1-ig pedig 9 óra előtt vásárolni tilos. — Tilos továbbá ezeknek az árucikkeknek vásár idején a vásártérrel ki nem jelölt helyeken való adásvétele. Kihágást követ el az is, aki a piacra hozott élelmiszer-cikkeket szállító eladók utközben feltartóztatja s tőle a cikkeket megveszi, a cikket a szokásos árnál magasabb árt kínál stb. Aki ily kihágást követ, két hónapig terjedhető elzárással és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. Hasonlóképp büntetendő, aki portékáját vásárra menet házról-házra árusítja, vagy a kereskedő, ki ily módon szükségleteit beszerzi, mert ez az eljárás a közéleti rovására történik.

Mezőgazdasági munkások szerződhetése. A földművelésügyi miniszter értesítette az alispánhelyettes, mint a zalamegyei gazdasági megyebizottság helyettes elnökét, hogy a felvidéki kirendeltség területén nagyobb számban vannak oly mezőgazdasági munkások, akik néhány hónapra napszámossákként más vidékre is hajlandók elszegődni. Ezeknek szerződhetése végett, miután arra csak március 15-ig van alkalom, az érdekeltek gazdáik lehetőséggel a földművelésügyi miniszterium szolnai kirendeltségével lépjenek érintkezésbe.

Drágább lett a dohány és a szivar. Március hó 1-től kezdve úgy a dohány, mint a szivar ára tekintélyes százalékkal emelkedett. Március hónap elsejétől kezdve tehát, ha lesz dohány vagy szivar, mert hiszen most ez a legfőbb a dologban, — 20—30 százalékkal magasabb áron kell megfizetnünk rossz szokássá, szenvedélyé lett élvezetünket, a dohányzást, ha hozzájuthatunk. Igaz, hogy a dohányhiány miatt is már le kellett szállítanunk ezen élvezetet, de talán ezután az áremelkedés is indokoltá teszi és arra indítja a szenvedélyes dohányzókat, hogy a fogyasztás mértékét lezállítsák, — ha elég önfegyelmű erővel bírnak.

Tanulók a mezőgazdasági munkálatokban. A vallás- és közoktatásügyi miniszter ismételtén adott ki olyan értelmű rendeletet, hogy mezőgazdasági termelés biztosításában a tanulóifjúság is kivehesse a részét, természetesen az erejéhez mért módon s anélkül, hogy a tanulmányaiban hátráltatva lenne. Kívánatosnak jelezte a miniszter, hogy ott, ahol erre a helyi viszonyok alkalmasak, igyekezzenek testileg fejlettebb tanulókból a konyhakerti termelés céljára termelőcsoportot szervezni.

A 26—45 évesek ujrászorozása Tapolczán. Az 1872—1891 évesek ujrászorozása Tapolczán március hó 6-án, 7-én és 8-án lesz. És pedig 6-án Balatonederics, Monostorapáti, Badacsonytomaj, Diszel, Taliándörögdi körjegyzőségekben, március 7-én Kővágóörs, Köveskál, Lesencetomaj, Nemesvágyó, Kőveskál, Lesencetomaj, Nemesvágyó, Kőveskál, Lesencetomaj, március 8-án a tapolczaiak és Kékkút körjegyzőségekben népfőlkérésre kötelezettek fognak szemlére állítani és megvizsgáltatni. A szemle a Pannónia vendéglő nagytermében lesz.

Olcsó malac. Előre sietünk kijelenteni, hogy nem Tapolczán, hanem Nagykanizsán.

Ott ugyanis sok malac kerül piacra, de amiért nincs mivel élelmezni, vevő nem igen akad. Így történt ez a múlt héten is. Kínálja nagyon egy sormási ember a malacot, de a vásárlók mégse toakodtak, végre egy lócsi-szér tréfából azt mondta a gazdának: „Egy pakli dohányt adok érte!” A sormási magyar rögtön a markába csapott s így a legolcsóbb malac a világháború harmadik esztendejében Nagykanizsán kelt el.

1000 új mintájú művészlap raktárra érkezett Löwy B. könyvkereskedése.

A Zalamegyei Molnárszövetség megalakulása A Zalamegyei Molnárszövetség február hó 24-én tartotta alakuló gyűlését Zalaegerszegen, a vármegyei ház nagytermében. A zalai molnárok szervezkedésének gondolatából sarjadt ki ez a gyűlés, mert a molnárok azt akarják, hogy állandó központjuk legyen a megyében és a közéleti élet fontos ügyét is csak a tömörüléssel szolgálhatják megfelelően.

Nyilvános köszönet. A Vörös Kereszt Egyesület tapolczai fiókja részére adakozni kegyesek voltak: Ács Lenke urhölgy 40 koronát, Rösner Mór úr 10 koronát, Schwarz Jenő úr 10 koronát, Weisz Sándor úr 5 koronát, Ziffer Vilmos úr 5 koronát, Váczonyi Emil úr 2 koronát, Fuchs Zsigmond úr 2 koronát, Pfeiffer Lipót úr 1 koronát és Szita Istvánné Mogyoróshelyről zöldséget. Fogadják a kegyes adakozók őszinte köszönetüket.

Az Elnökség.

Sorozzák az orgonasípkat, egyelőre csak Németországban. Lehet, hogy mi is majd odaérünk, de hát ha a többi kibirtuk, ezt is majd csak elviseljük valahogyan. Megszokjuk az orgonátlan templomot is, amint megszoktuk a harangtalan templomot, mint a hustalan napot, a zsirtalan ételt, a szivartalan trafikot, a fénytelen világítást. S megszokjuk a pótsípkat, mint ahogy megszoktuk a többi pótlékokat. A teapótlékról már elhiszük, hogy jobb a japán teánál. Megesküszünk rá, hogy a babtorta, gesztenyetorta, a kávépótlékkal már úgy vagyunk, hogy pótolni sem érdemes, mert ime nélküle is megtudunk élni, a nikkelpénzt vaspénzzel helyettesítjük, az ezüstöt papírral, a papírt adóssággal, az élelmiszert jeggyel és behozzuk majd a jótékonyági jegyet is. Megszoktuk már mindent, lábunkat vasgéppel járattuk, a csizma vagy cipőtalpat csirizes papírral. Átalakult a gyomrunk, az érzékenységünk, a léptünk, a vesénk, a zsebünk, a moralunk. Berendezkedtünk kisebb falatokra. Pótolnak, pótolnak, mindent pótolnak, talán ha majd egyszer tökéletesek leszünk a pótlás technikájában, a lehetetlent is pótolni tudjuk a lehetőségessel s akkor a pótszakértők kitalálják azt is, hogy a háborút hogyan lehet pótolni békével? Erre aztán rögtön örökös szabadalmat kérünk!

Pekingi kacsa

tojásokra, darabonként 1 korona. Előjegyzéseket elfogad és márc. 15-től szállít B o z z a y J á n o s n é Halastópuszta, Tapolcz.

A nyári időszámítás április 16-án kezdődik. A nyári időszámítás az idén is életbe fog lépni. A nyári időszámítás — a berlini szövetségtanács rendelete szerint — 1917-ben április 17-én kezdődik és szeptember 17-én végződik. A nyári időszámításra való átmenet időpontját a vasúti forgalom igényeire való tekintettel szabták meg.

4000 kéve szép hosszú
balatoni nád

van eladó Kővágóórsön, özv. Czuppon Sándornénál.

Válasz a tapintatos lovagnak. A múlt számunkban a hírek között megjelent egy rövidke megjegyzés, mely a hősök emlékét megörökítő bizottsággal, illetve annak nyilvános köszönetszövegével foglalkozott. A megjegyzés írója idegen tőlünk; de ha már helyet adtunk a véleményének, kénytelenek vagyunk a fenti cím alatt érkezett választ is közölni, bár már unjuk a szoborügyet.

A régi lovag korszakban, ha egy igazi lovag véletlenül megtámadott egy nőt vagy bármily csekély illetlenséget követett el, azt nem csak érdeme szerint szokták megfenyíteni, hanem a társadalom is ítélkezett felette.

Es talán nem kellett egy szellemlovagnak a nyakába ülni, avagy a frakkja végig ráncigálni, mint annak a lovagnak, aki nem restelte a fáradságot egy nővel szemben a lovagiasság terére vinni a dolgát.

Az elnökség tudatában van mi illik s hogy mi a tapintat. Mert mire a tisztelt lovagos ur cikkeskéje megjelent, már akkorra helyre hozták az elnökség tudtán kívül esett „tévedést.”

„Mivel tévedni emberi dolog.”

Maga az Elnök hozta helyre személyes köszönettel, miben kivétel nélkül minden szereplő részesült, részben látogatással, részben pedig írásbelileg. Hígyje meg, pedig nem hivatottam semmi féle tapintatos szellemlovagot és nem is ráncigálta érte a kabátja ujját és miért nem? Azért, mert a jóérzést s az illemtel belenevelték és így semmiféle tapintatos szellemlovagra szüksége nem volt s nem is lesz.

A fülbeugásra meg még kevésbé lesz szüksége. Tudja azt jól, ahol sugnak ott a szerepre nincs elkészülve az előadó. Mi bizony semmiféle sugásra nem hallgatva most már sajnos a kiabálásra sem hallgatunk s az élénk tüzött szent célnak rögzös utain haladunk.

Kiabáljon tisztelt lovag ur, szellem lovagjával együtt, de csak úgy, hogy odáig el ne hallassék, hol azt is visszakiálthatják, amit az egyszeri cigánynak...

Jól figyelje meg, hogy ezentúl a tapintatos lovagja mit sug, vagy mit diktál, maga pedig fogja meg jól a kabátját, hogy el ne hagyja, mert abból még nagy baja is lehet.

Ezt óhajtja tudtára adni egy lovag nélküli illemtudó szellem.

Kötelességünknek tartottuk a fenti levél kéziratát a multkorú hírnök írójának megmutatni, hogy az ő megjegyzését is még e számban közölhessük, remélve, hogy így a polemikának már most vége lesz. Ime a válasz:

Először mérgelődtem, aztán nevettem: hisz a levél minden sora igazolja állításomat. Lássuk csak: 11-én tartják a kabarét. A legközelebbi „Tapolcazi Lapok”-ban, 18-án, az elnökség megköszöni nyilvánosan a szereplők közül négynek a közreműködését. Rögtön, e hiányos nyilvános köszönet hatása alatt íródott a kis „észrevétel”, s ugyanakkor látott napvilágot, mikor az elnökség II. köszönete, mely így kezdődött: „Mégkéseve mondunk köszönetet...” Gondoltam: nó lám, én nekik is tudják mi illik, de meglepetésemre, ismét csak két név következett. Nem kételkedem abban, hogy az Elnök a „többi” szereplőnek a közreműködésért részint levélben, részint látogatás alkalmával mondott köszönetet. De talán csak nem nyilvánosan a köszönet, ha magán levélben, vagy látogatással intézzük el? Csak ezt az elmaradt, egyformán kijáró nyilvános köszönetet reklamáltam. Akaratlanul is igazat ad nekem az a köszönetnyilvánítás, melyet a szereplők dr. Martonné urasszonynak mondtak, aki szintén az előadás sikere érdekében fáradozott. Ugy látszik a szereplők sem ismerték el a „látogatást” nyilvános köszönetnek. Ennyi a dolog lényegéről. De hogy a köszönetek az elnök és tudtán kívül történtek, azt én, az újságolvasó, nem is gyaníthattam. Mert az volt aláírva: „a harctéren elesett Hősök Emlékét Megörökítő Bizottság Elnöksége.” Nem tudhattam, hogy a Tapolcazi Lapok t. Szerkesztője meghatalmazás nélkül használta a címet. (Az igazság érdekében ide iktatom, hogy az első köszönetet a bizottság jegyzője, a másodikat a bizottság pénztárosa adta át közlés céljából. *A szerk.*)

Most valami mentegetődzés felét akarok mondani: én nem az elnök eljárását tettem bírálat tárgyává, hanem az elnökségét. Meg hát a magyar nyelvben egész mást jelent az elnökség szó, meg a nő. Tehát nem lehet lovagiatlanságnak minősíteni, ha valaki támadja az — elnökséget.

Amit azután azzal a „lovaggal” művel a levél írója, azon jól mulattam. Eszembe jutott, hogy a legszebb versnek is van parodiája. De vigasztalhatlan vagyok és rettegek a delphi-i jóslattól: „fogja meg jól a kabátját, hogy el ne hagyja, mert abból még nagy baja is lehet.”

Igéretem jóakaró szellem, vigyázni fogok a — „kabátomra.”

Az van a levél alá írva: „egy lovag nélküli illemtudó szellem” Nem szeretem a Szellemeket az íróasztal mellett látni, mert a világságtól elrebbenek és nem marad utánuk más, mint írás — szellem nélkül.

A Tapolcazi Takarékpénztár Részvénytársasággal Egyesített Kölcsönös Segélyző Szövetkezet.

MEGHIVÓ.

A Tapolcazi Takarékpénztár Részvénytársasággal Egyesített Kölcsönös Segélyző Szövetkezet

folyó 1917. évi március hónap 18-án délelőtt 11 órakor saját helyiségében tartja

rendes közgyűlését,

melyre a szövetkezet tagjait tisztelettel meghívom.

Tapolca, 1917. évi február hó 17 én.

Dr. FISCHER GYULA
igazgató.

A közgyűlés tárgysorozata:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két jelenlevő szövetkezeti tag kijelölése.
2. Az 1916. üzletévet illető zárószámadások előterjesztése és a mérleg megállapítása.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésének bemutatása, a tiszta nyereség hovaforrására vonatkozó és a felmentvény érdemében hozandó határozat, valamint az alapszabályok 5 §-a értelmében 1917. január 1-én életbe léptetett XI-ik évtársulat megalakulásának kimondása.
4. Az igazgató, II igazgatósági tag, a felügyelő bizottsági elnök és 3 felügyelő bizottsági tagnak az alapszabályok értelmében 3 évre leendő megválasztása.
5. Az alapszabályok 26. §-a értelmében tett indítványok tárgyalása.

IX. és X. évtársulat.

TARTOZIK	Mérleg-számla 1916 évi december hó 31-én.				KÖVETEL			
	Vagyon		Összeg		Teher		Összeg	
	K	f	K	f	K	f	K	f
Betét a Tapolcazi Takarékpénztárnál	160853	—			Heti törzsbetétek		466535	—
Kötvények	321460	—			Alakulási díj IX. évtársulat	2177	—	—
Hátralékos kamatok	9182	73			» » X. »	1438	—	3615
Butor és felszerelés	250				Mult évről álhozott jövődelem IX. évtársulat	9907	85	9907 85
Pénztár	101	63			Ez évi tiszta jövődelem IX. év társulat	11072	10	
M. kir. postatakarékpénztár	1480	79	493328	15	Ez évi tiszta jövődelem X. évtársulat	2198	20	13270 30
			493328	15				493328 15

Részlet- és tagállomány-kimutatás.

	VIII. évtársulat.	IX. évtársulat.	X. évtársulat.
Állomány 1916. január 1-én	473 tag 1687 részlettel	512 tag 1984 részlettel	284 tag 1429 részlettel
1916. év folyamán kilépett	473 tag 1687 részlettel	12 tag 17 részlettel	2 tag 3 részlettel
Állomány 1916. dec. 31-én	f e l s z á m o l t	500 tag 1967 részlettel	282 tag 1426 részlettel

Összesen 782 tag 3393 részlettel.

Tapolca, 1916. évi december hó 31-én.

Ezenkívül az 1917. év január hó 1-én alakított XI. évtársulatba mai napig 253 tag 1021 üzletrésszel jelentkezett.

Dr. Fischer Gyula
igazgató.

A könyvelésért:

Szücs Jenő
titkár.

Grosz Dezső
főkönyveszető.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Perger

Dr. Deák

Handlery Gusztáv

Frisch

Lessner József

Lessner Samu

Leszner Sándor

Dr. Lóke

Marton

Neményi

A fenti számadást átvizsgáltuk és azt minden tekintetben helyesnek találtuk.

Tapolca, 1917. március 3-án.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Takács Jenő
felügy. biz. elnök.

Dr. Sághváry Jenő
felügy. biz. tag.

id. Leszner Mór
felügy. biz. tag.

Weiler Kálmán
felügy. biz. tag.

Gazdasági kocsis és tehenes felvétetik

özv. Csöndes Józsefné-nál

Eladó

szabadkézből a vasut felé levő Steinberger-fél ház. (Szent István-utca 7)

Felvilágosítást nyújt
Pollák Mózes.

1—2

Eladó

egy jókarban levő

fedeleles kocsi.

Cim a kiadóhivatalban.

Nyomtatott
LÓWY B. könyvnyomdájában,
Tapolca.

T

Előfizetési ár: E
negyedév

Szólóink

Ha jelek ne szantartó hid tavaszi enyhül aktuálisá szesz pen fogjuk sz A helyzet felté is súlyosodott. négy sorozás, katonák meg tötták a munk

Már pedig a súlyos volt rá szőlőmunka, f talajon elég n a férfimunkás tetében, nehogy törődött öreg Azért olyan k javakorabeli f végzésére alka tassággal is b zott kereslet nek az ember igényét. Vann ahol permetez sem lehetett sőt a kisgazdá is adtak az magukhoz éd csak ráadásfé bérék emelke

Hogy tud me mikor Elet va s a Halál sz

Hogy tud me mikor vértől tenyéryni feh

Hogy tud me mikor faldok csak halni k

Hogy tud me mikor ott fe könny van a

Hogy tud me mikor ha mi még akkor se Sok millió s

A szerző, kir. tar engedelmével hozz

Végre itt a az elővetelét szobában, a s aminő a diszi sítés. A kiko nagyon szép mint a legder bert csinálhat emberhiányba let hónapjana még mindig százforintos c